Afgedroogd

Mooier kan ik het niet maken. We zijn afgedroogd in Souburg. Kijk maar:

Westerweele, H. (Henrik)	1984	Westveer, M.C.A. (Riny)	1907	1 - 0
Schroevers, R.J.M. (Roel)	1899	Borgt van der, P.B.F. (Peter)	1892	½ - ½
Rooijen van, P.K. (Paul)	1892	Clarisse, E. (Eric)	1849	1 - 0
Vermue, A.B.C.H. (Albert)	1721	Beek van, H. (Harmen)	1866	½ - ½
Henderikse, H.M. (Bert)	1914	Harmsen, E.C. (Corné)	1857	½ - ½
Toetenel, M.P. (Max)	1816	Bruijn de, R.T. (Ruben)	1825	1 - 0
Haasbroek, B. (Brandon)	1791	Hollander den, R. (Rinus)	1762	1 - 0
Wolf Blaschke, E.G. (Erik)	1713	Burger, M. (Marko)	1856	1 - 0
Gemiddelde Rating:	**1841**	Gemiddelde Rating:	**1852**	**6½-1½**

Gemiddeld een iets hogere rating en dan met 6½ - 1½ de bietenbrug op. Als het voetbal zou zijn werd de trainer ontslagen, schreeuwden de supporters het bestuur toe op te stappen, waren de krantenkoppen niet mals (“Wanprestatie” zou nog de minst kwetsende kop zijn). Gelukkig is het maar schaken. In een soort Kelderklasse. Zo’n klasse waarin ik ooit (lang geleden) gevoetbald hebt, waar het al heel moeilijk bleek om een bal over tien meter op de juiste snelheid naar iemand met een shirt in dezelfde kleur te spelen. Dat wij dus deze dag zelden de killer move vonden kon je verwachten, dat de tegenstander ze vaak wel vond kan gebeuren.

Op drie borden hadden we minieme, goede tot heel goede winstkansen en haalden we toch maar een half punt. Op twee borden verloren we, maar hadden we zeker remisekansen en dan waren er ook nog drie borden waar weinig tegen de uitslag in te brengen was en daar haalden we 2/3^{e} van onze punten.

In het verslag van onze tegenstander van de vorige ronde werden we “kampioenskandidaat” genoemd, “de sterkste equipe” zelfs. Waren we verblind door deze kwalificaties, waren we arrogant geworden? Ik denk het niet. We zijn gewoon niet zo goed.

Omdat Lennard Duynkerke op Sicilië zat hadden we een invaller, **Marko Burger**. Die opende de stelling voordat hij gerokeerd had. Dat is meestal niet slim; de open f-lijn bleek zoveel kansen voor wit te geven dat we al binnen twee uur met 1-0 achterstonden.

De enige andere Kruininger in ons team, **Peter van der Borgt**, hield de stelling juist gesloten. Wat zeg ik, zeer gesloten. Woorden als “Cees Rouw-loper” vielen zelfs. Over zo’n loper later meer. In deze stelling

speelde Roel Schroevers 23. Db2R. Nog geen seconde later kon op het wedstrijdformulier ½ - ½ genoteerd worden bij bord 2.

Ergens rond dit moment bood Paul van Rooijen **Eric Clarisse** een drankje aan. Erics reactie was onder het slaan van Pauls loper op c5 iets als “nee dank je, doe maar remise”. Daar ging Paul niet op in. Veel, veel, later bleek dit terecht te zijn. Mijn gevoel was dat het slaan van de loper er erg logisch uit zag, maar toch niet goed kon zijn, erger nog, het leek mij het begin van het einde zeg maar. Over zijn partij kon (of wilde) Eric niet veel vertellen, maar dit kreeg ik nog wel via de mail van hem: *enige wat me bijstaat dat ik telkens aan halma dacht wanneer ik naar links keek*. En inderdaad, bij mij (op bord 2) leek het verdacht veel op halma. Dat “halma” van het Griekse woord “springen” kwam wist ik dan weer niet, maar wikipedia (en onze huis-classicist Ton van Vliet ongetwijfeld ook) weet dit wel.

We kwamen met 2 ½ - ½ achter doordat **Riny Westveer** verloor van Henrik Westerweele.

Zwart heeft net een loper teruggeslagen op d5. Vanaf dit moment keek ik (en Riny en Henrik) of wit niet kon offeren op c6. Riny's analyse (nadat de computer er zijn digitale zegje over heeft gedaan) was: *Txc6 zat er (op diverse momenten) wel in maar dan vooral om een slecht eindspel te kunnen keepen*.

In deze stelling speelde Riny overigens 23. e6, wat er leuk uit ziet, want slaan kan niet vanwege de paardvork 24. Pf4. Henrik trapt uiteraard niet in zo'n basis-truc en speelde het enig juiste 24.....Df6. Hierna waren zetten als 25. Tf1 (druk op de dame) of 25. Db3 (druk over de diagonaal en over de b-lijn) beter. Riny vereenvoudigde de stelling met 25. Lc5 en dat was fout, want nu kon zwart de e-pion gewoon nemen en in een veel beter eindspel terecht komen.

Hier dacht Riny met 25. Lxe7 de boel verder te vereenvoudigen, maar die loper deed heel belangrijk werk op de diagonaal g1-a7 (namelijk schaak voorkomen); nu speelde Henrik 25.....Txd3 (als wit terugslaat volgt 26.....De3+ met kwaliteitswinst). Riny probeerde nog 26. Txc6, maar dat hielp niet echt. Met een kwaliteit en een pion meer wikkelde Henrik snel af naar een stelling waarin Riny niets beters had dan Opgave.

Riny's eindconclusie was weer heel eerlijk: *Kan niet anders zeggen dan goeie partij van Henrik die iets verder had voorbereid dan ik.* In de analyseruimte hoorde ik Henrik zeggen dat hij het tot zet 17 's morgens op het bord had gehad. Schaamte over mijn eigen voorbereiding (of beter: gebrek aan voorbereiding) overviel me op dat moment.

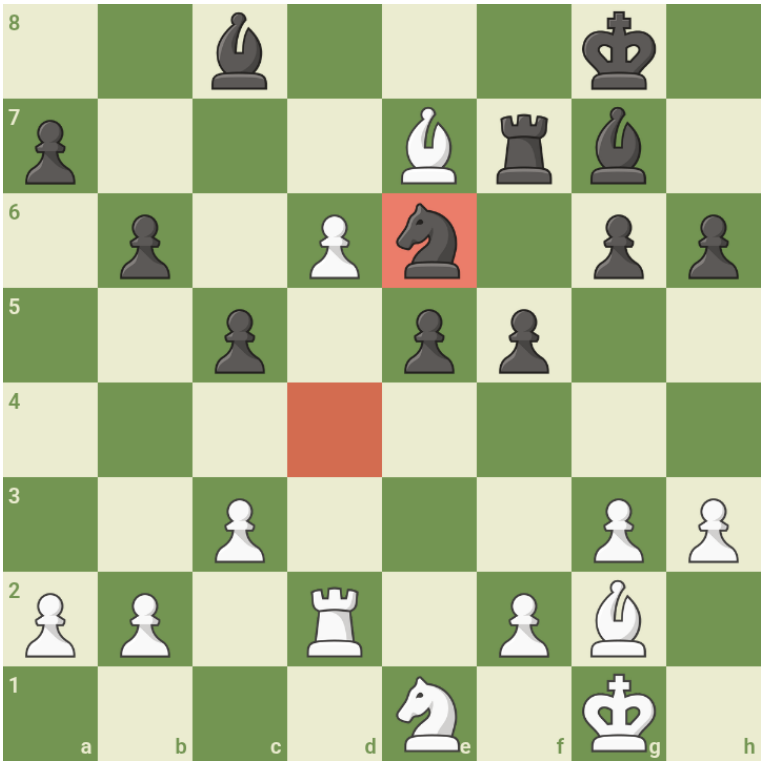
Harmen van Beek kon Albert Vermue niet verschalken. In een open partij werd de remisemarge niet echt overschreden: 3-1 achter dus.

Was er reden tot paniek? Jazeker, maar er was ook hoop. Eric was nog aan het zwoegen, maar de hoop op remise bleef (bij zijn medespelers in elk geval) aanwezig. En bij de andere drie zouden we zo maar 3 zeges kunnen behalen.

Die hoop was onder andere gebaseerd op de mooie stelling die **Rinus den Hollander** had tegen Brandon Haasbroek, zo'n jong Souburgs talent die mij op het Scheldemond-toernooi van het bord geveegd had.

Rinus heeft net 18. Lg5 gespeeld. Brandon ging hier 50 minuten nadenken. Hij zag natuurlijk ook wel in dat Rinus het paard op d4 kon wegjagen en dan een ijzersterke d-pion kreeg. Een d-pion die Rinus de winst had moeten opleveren.

Rinus is aan zet. Het eerste waar je naar kijkt is 22. d7. Iemand (we noemen hem A) die niet ver vooruitkijkt ziet dat het wint, want na 22.....Txd7 volgt 23. dxc8D+ en na 22....Lxd7 verlies je de loper. Iemand (B) die iets verder kijkt ziet dat na 22.....Lxd7 23. Txd7, Lf8 de loper op e7 gepend staat en verloren gaat, zodat wit een pion achter komt. Iemand (C) die nog iets verder kijkt ziet dat dat niet erg is, want je hebt 24. Ld5 met winst van het paard (24. Ld5, Txe7 25. Txe7, Lxe7 26. Lxe6+) en wit komt een stuk tegen een pion voor. Helaas was Rinus niet persoon A of persoon C, maar persoon B.

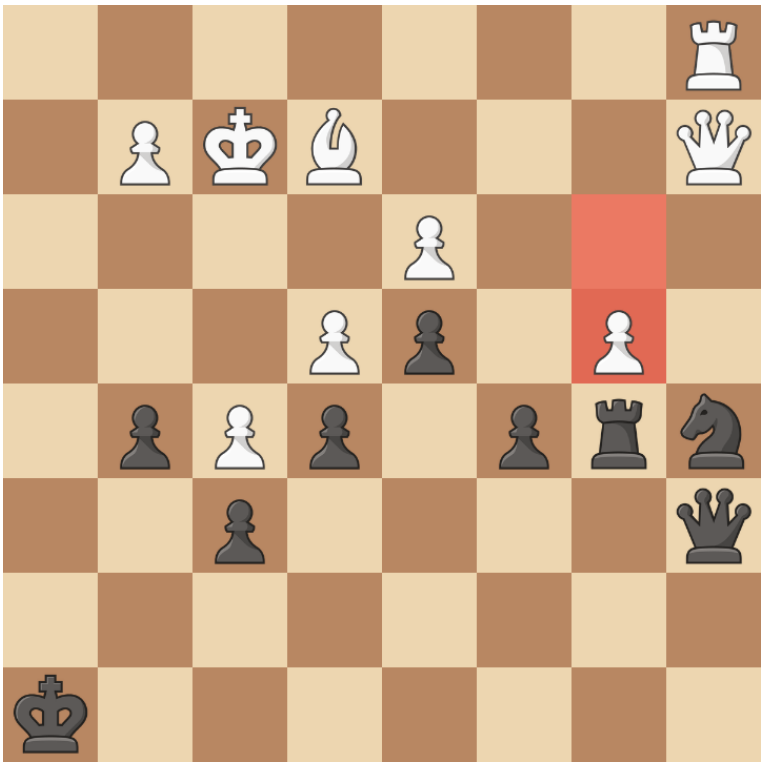
Had Rinus nu maar 22. Lc6 gespeeld, maar hij speelde 22. Ld5. Het voordeel verwaterde, Rinus' voorsprong in tijd (mede omdat hij vergat zijn klok in te drukken) verdween als sneeuw voor de zon en in tijdnood deed Rinus een verkeerd offer en verloor een stuk. Tragisch. En 4-1 achter.

Een wonder (drie zeges) zat er niet meer in: Eric verloor en **Ruben de Bruijn** liet een (naar ik dacht) mooie stelling helemaal uit zijn handen glippen.

Wit heeft net 45. Da2 gespeeld. Had Ruben nu maar zijn dame naar b4 gespeeld of zijn koning naar g7, desnoods geslagen op b3 (paard gaat wel verloren, maar je wint er drie pionnen voor terug). Remise was dan logisch geweest.

Na (het lelijke en ook wel onbegrijpelijke) 45....Da6 was het uit na 46. Ta1, Tb5 47. b4 (had ook meteen na 45...Da6 gekund):

Wat Ruben hier deed? Opgeven. En dat is terecht, want na 47....cxb4 is het mat-in-twee: 48. Df7 gevolgd door 49. Th1.

Ruben was hard voor zichzelf: *Achteraf is de zet 45. ... Da6 ook wel echt heel lelijk, dat verdient afgestraft te worden. Een 'blundercheck', zoals de voorzitter het zou noemen, had veel kunnen voorkomen*. Te hard voor zichzelf.

Corné Harmsen speelde een puike pot, wist enorme druk over de e-lijn te creëren wat hem een pion opleverde. Over het toreneindspel dat ontstond zei Corné dit: *Moet toch die toreneindspelen eens beter gaan*. De partij was te lang om goed te bekijken. Dus we laten het er hierbij.

Op Souburg waren ze terecht zeer verguld met hun monster (Halloween?) score. Al op zondag was er een verslag op hun site te lezen: souburg-2-houdt-huis-3.

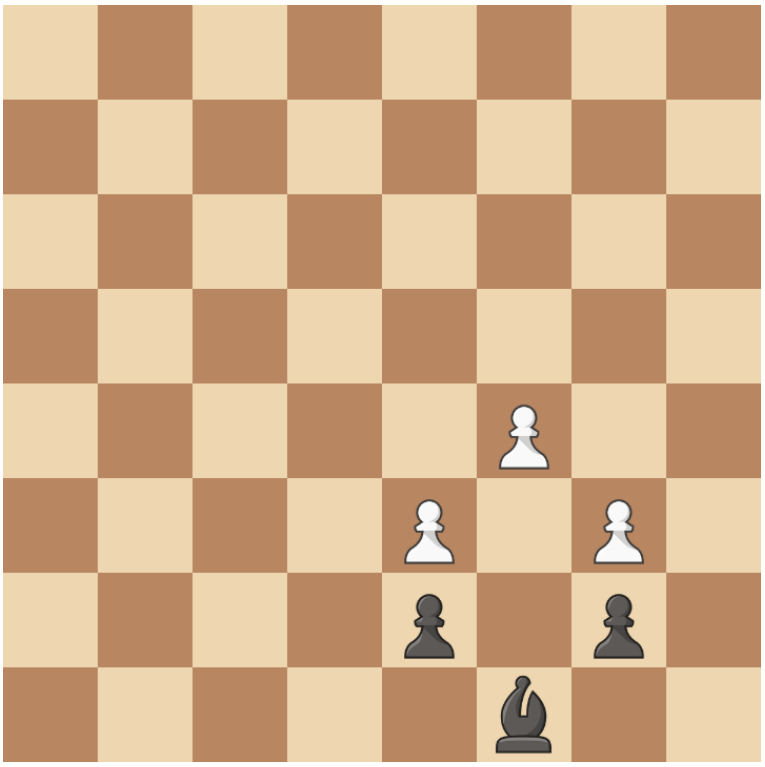
Voor de onzen resteert “uithuilen en opnieuw beginnen”. Het goede nieuws is dat we al snel revanche konden nemen, want op maandag moest DZD A tegen Souburg B (maar van revancheren kwam niks; integendeel, we werden nog harder van het bord geveegd dan twee dagen daarvoor). Nog meer goed nieuws was dat in de nieuwe ratinglijst (die van 1 november) de resultaten van afgelopen zaterdag nog niet waren verwerkt, zodat we met een goed resultaat tegen Waalwijk 2 op 21 november het ratingverlies kunnen compenseren.

Peter van der Borgt

O ja: Ik zou nog terugkomen op de “Cees Rouw-loper”. Allereerst: Cees Rouw is een echt persoon. Hij bestaat dus. Hij is, toen hij in Kruiningen woonde, een tijdje lid geweest van De Zwarte Dame, maar het begrip “Cees Rouw-loper” bouwde hij toch op in Souburg, waar hij veel langer lid is geweest.

Als je naar mijn eindstelling kijkt is er van de “Cees Rouw-loper” niet veel meer over. Als ik na Roels remiseaanbod 23.....b4 had gespeeld (volgens de engine het beste) was mijn loper buiten de keten gekomen. En het kenmerk van een “Cees Rouw-loper” is dat die zeker niet buiten de keten komt.

De meest fraaie variant van de “Cees Rouw-loper” is zoiets

Een loper die niet meer van c8 weg te krijgen is en slechts als functie heeft het dekken van de pionnen op d7 en b7.

Mijn gevoel is dat de “Cees Rouw-loper” het vaakst voorkomt bij de zwarte dameloper. Verder vraag ik me af of er feiten zijn die bewijzen dat zo’n loper vaak in partijen van Cees Rouw voor is gekomen of dat er eerder sprake is van een mythe. Ik verwacht eigenlijk een gedegen analyse met een bijpassende verbale analyse. Het lijkt me toe dat een gepensioneerd uienhandelaar hier geknipt voor is.